

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 11 augustus 2011 in zaak nr. 11/38167 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen en hem tevens ongewenst verklaard.

Bij besluit van 3 oktober 2008 heeft de staatssecretaris het door de vreemdeling tegen zijn ongewenstverklaring gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 augustus 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Bij besluit van 6 juli 2000 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf om klemmende redenen van humanitaire aard afgewezen. Aan dat besluit heeft hij, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken over de veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan van 29 februari 2000 (hierna: het ambtsbericht), ten grondslag gelegd dat de vreemdeling gezien zijn werkzaamheden als officier voor de Khadimat-e Atal'at-e Dowlati/Wazarat-e Amaniat-e Dowlati (hierna: de KhAD/WAD) persoonlijk betrokken is geweest bij misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van Genève van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

In het ambtsbericht wordt, op grond van de daarin beschreven roulatie- en bevorderingssystematiek voor (onder)officiëren binnen de KhAD/WAD, geconcludeerd dat al die (onder)officiëren werkzaam zijn geweest in de macabere afdelingen van de KhAD/WAD en persoonlijk betrokken zijn geweest bij het arresteren, ondervragen, martelen en soms executeren van verdachte personen.

Bij besluit van 16 juni 2003 heeft de minister het tegen het besluit van 6 juli 2000 door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. De vreemdeling heeft hiertegen geen beroep ingesteld, waardoor dit besluit

in rechte onaantastbaar is geworden.

Bij besluit van 6 december 2007 heeft de minister de vreemdeling krachtens artikel 67, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 ongewenst verklaard. Hieraan heeft de minister ten grondslag gelegd dat aan de vreemdeling artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen.

2.3. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank in de "Note on the Structure and Operation of the KhAD/WAD in Afghanistan 1978-1992" van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: UNHCR) van 13 mei 2008, gezien in het licht van de brieven van 9 juli 2009 en 4 oktober 2010 van de UNHCR, ten onrechte grond heeft gevonden voor het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht en dat het besluit van 3 oktober 2008 ondeugdelijk is gemotiveerd.

2.3.1. Bij uitspraak van de Afdeling van 13 april 2012 in zaak nr. 201106991/1/V1 (www.raadvanstate.nl) is de in de grief opgeworpen rechtsvraag beantwoord. Uit rechtsoverweging 2.4.3 van die uitspraak volgt dat de grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank behoort te doen zal het besluit van 3 oktober 2008 worden getoetst in het licht van de daartegen bij de rechtbank aangedragen beroepsgronden, voor zover deze nog bespreking behoeven.

2.5. De vreemdeling heeft betoogd dat het besluit van 3 oktober 2008 in strijd is met richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de terugkeerrichtlijn).

2.5.1. Het betoog faalt, reeds omdat de terugkeerrichtlijn in werking is getreden na het besluit van 3 oktober 2008.

2.6. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat het standpunt van de minister dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) zich duurzaam tegen zijn uitzetting naar zijn land van herkomst, te weten Afghanistan, verzet, in strijd is met diens beleidsvoornemen van juni 2008 en dat de minister met dat standpunt niet heeft onderkend dat niet aannemelijk is dat hij weer zal worden toegelaten tot de landen waar hij eerder heeft verbleven en dat van hem niet kan worden verwacht dat hij pogingen onderneemt om toelating te krijgen tot alle landen van de wereld behalve Nederland en Afghanistan.

2.6.1. Volgens het besluit van 3 oktober 2008 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat hem niet is gebleken dat er geen vooruitzicht is op verandering van de situatie dat artikel 3 van het EVRM zich tegen de uitzetting van de vreemdeling verzet. Reeds omdat de vreemdeling niet heeft

aangegeven waarom voormeld standpunt van de minister met diens beleidsvoornemen strijdig is, faalt het betoog.

2.7. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat, in weerwil van de omstandigheid dat hij niet wordt uitgezet, de op hem rustende vertrekplicht een zodanige wissel op zijn gezinsleven trekt, dat het besluit van 3 oktober 2008 in strijd is met artikel 8 van het EVRM. Bij de daarbij door de minister te maken belangenafweging kunnen de zogenoemde Boultif criteria niet zonder meer worden toegepast, omdat hij niet strafrechtelijk is of wordt vervolgd, aldus de vreemdeling.

2.7.1. Daargelaten de op de vreemdeling rustende vertrekplicht heeft de minister in het besluit van 6 december 2007, waarbij de ongewenstverklaring is gehandhaafd, beoordeeld of artikel 8 van het EVRM aan de handhaving van de ongewenstverklaring in de weg staat. In dat verband heeft de minister zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat artikel 8 van het EVRM zich niet tegen de ongewenstverklaring verzet, nu de tegenwerping van artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag dusdanig ernstig is dat de afwezigheid van strafrechtelijke vervolging de belangenafweging niet in het voordeel van de vreemdeling doet uitvallen. Dat die belangenafweging een wissel trekt op het gezinsleven van de vreemdeling biedt geen grond voor het oordeel dat het besluit in strijd is met artikel 8 van het EVRM. Het betoog faalt.

2.8. Er wordt niet toegekomen aan de overige beroepsgronden. Over die beroepsgronden heeft de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het besluit van 3 oktober 2008 waarop die betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Die beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geschil.

2.9. Het beroep is ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 11 augustus 2011 in zaak nr. 11/38167;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

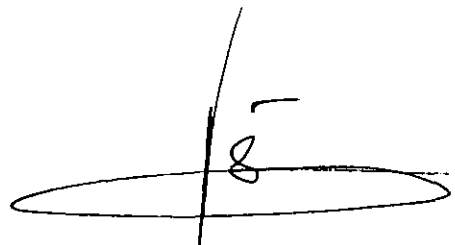
w.g. Beerse
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2012

382-610.

Verzonden: 18 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser